शस्यपर्व

॥ विश्वा तिष्ठे ॥ विष्ठे ॥ विष 88 11 28 11 88 11 88 11 88 11

स्यदिशःस्विश्वाद्यामासवीर्यवान्॥ ४८॥ ततोगृहीत्वातीस्णाग्रमधंचंद्रसुतेजनं॥ सुवेगवंतंचिस्रेषकणंषुत्रायसंयुगे॥ ४९॥ तस्यतेनशिरःकायाज्ञहार धु अमेभरतश्रेष्ठोगिरिस्थइवकेसरी॥ अन्यत्कामुकमादायसुषेणंसमयोधयत्॥ ४५॥ ताबुभौश्रवषांश्यांसमासाद्यपरस्परं॥ परस्परवधेयतंचकतुःसु महारथो॥४६॥ सुषेणसुततःकुदःपांडवंविशिलैक्षिभिः॥ सुतसोमंतुविशात्यावाङोरुरसिचाप्यत्॥४७॥ ततःकुद्धोमहाराजनकुलःपरवीरहा॥शरैस

५॥ मद्रशजंमहंष्यासंपरिवार्यसमंततः॥ स्थिताराजन्महासेनायोद्धकामासमंततः॥ ५६॥ सात्यिकिभीमसेनश्यमाद्रीपुत्रीच ग्नीनेषेवमरिंदमं ॥ ५७॥ परिवार्यरणेवीराःसिंहनादंत्रचिकिरे ॥ बाणश्ंखरवांस्तीब्रान्स्वेडाश्वविधाद्युः॥ ५८ ॥ तथैवताव त्रवर्षह्यान्कुलस्यवविकम् ॥ प्रदुद्रावभयात्सेनातावकीभरतषेभ ॥ ५२ ॥ तांतुसेनांमहाराजमद्रराजःप्रतापवान् ॥ अपालयद्रणेशूरःसेनापतिररिंद्मः ॥ ५३॥ विभीस्तस्यौमहाराजव्यवस्याव्यचवाहिनीं॥ सिंहनादंशशंकताषनुःशब्दंचदारुणं॥ ५४॥ तावकाःसमरेराजन्रसिताद्वथन्वना ॥ प्रतुष्युथ्यतां नितिद्दुतमिवाभवत्॥५०॥सहतःप्रापतद्राजन्नुक्लेनमहासना॥नदीवेगादिवारुग्णस्तीरजःपादपोमहान्॥५१॥ कणपु स्तेतुसमंताहिगतव्यथाः॥५' पांडवौ॥युधिष्ठिरंपुरस्कत्यर्इ न्पस्तम॥ पश्यतांसवेसेन्य

इतिश्ल्यप॰ ने॰ भारतभा॰ दशमोऽध्यायः ॥ १• ॥ ॥ ।। ।। ।। ॥ आविवेश्ततसीव्रतावकानांमहद्भयं ॥ पांडवानांचराजेद्रतथाभूतेमहाहवे ॥ ६८ ॥ । इतिश्रीमहाभारतेशत्यपवीणसंकु ॥ ६०॥ यथादेवासुर्युद्वपूर्वमासीदिशांपते॥ अभीतानांतयाराजन्यमराष्ट्रविब्धंनं॥ ६१॥ ततःकपिध्वजोराजन्त्वासंशामकान्रणे॥ अभ्यहवततांसेनां शोबाविदिशस्तथा॥६४॥ आपूर्यमाणानिशितैःश्रेरं:पांडवचोदितैः॥ हतप्रवीराविध्यस्तावायमाणासमंततः॥६५॥ कौरव्यवध्य थैवपांडवाःसवेंधृष्युमपुरोगमाः ॥ अश्यथावंततांसेनांविस्छजंतःशितान्शारान् ॥ ६३ ॥ पांडवैरवकीणांनांसमाहःसमजाय थैवपांडवंसैन्यंश्रीरेराजन्समंततः॥६६॥ रणेहत्यतपुत्रैसोश्तर्रोथसहस्राः॥ तेसनिधरासंतमेवध्यमानेपरस्परं॥ ६७॥ व्याकुल परिवायेसुसर्क्याःपुनयुद्धमरोचयन् ॥ ५९ ॥ ततःप्रवटतेयुद्धभोहणांभयवयंनं ॥ तावकानांपरेषांचसत्युंकत्वानिवतेनं॥ ाचमःपांडुपुत्रमिहारथैः॥तं स्मपदातांवषास्सारिताविव कॉरवापाडूनदनः॥ ६२॥ त ॥ नचज्ञुस्वनीकानिदिः लयुद्धदश्मोऽध्यायः॥१० काःसवमद्राधपातमजस

Digitized by Google